

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. samt afskrivningsloven.

(Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebud m.v.).

Fremsat den 28. februar 1975 af *ministeren for skatter og afgifter*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973, som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, nr. 13, 2. pkt., ændres „30 pct.“ til: „50 pct.“.

2. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „80 pct.“ til: „100 pct.“.

3. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“.

4. § 2 B, stk. 1, affattes således:

„Efter begæring af den skattepligtige medregnes fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelsen af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Det er en betingelse, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder.“

5. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5, og med fradrag efter reglen i stk. 6.“ til: „stk. 2-5 og 11 og med fradrag efter stk. 6 og 7.“.

6. I § 7 A, stk. 2, 4. pkt., ændres „30 pct.“ til: „20 pct.“, og „6 pct.“ ændres til: „8 pct.“ to steder.

7. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., ændres „6 pct.“ til: „8 pct.“.

Min. f. skatter og afgifter Skd. IV, j. nr. 16-12-74.

8. I § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., ændres „30 pct.“ til: „20 pct.“, og „6 pct.“ ændres til: „8 pct.“ to steder.

9. I § 7 A indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

„Stk. 6. For ejendomme, der er eksproprieret, fradrages 30.000 kr. i den i medfør af stk. 1-5 eller stk. 11 opgjorte fortjeneste. Det samme gælder for ejendomme, der sælges til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendommene. Har den skattepligtige forlangt reglerne i stk. 9 anvendt, fordi der i forbindelse med ekspropriation er foretaget en jordombytning, gælder 1. og 2. pkt. kun for afstået ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombygningen modsvares af modtaget ubebygget areal.“

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

10. § 7 A, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom opgøres for hvert indkomstår for sig. I de for indkomståret opgjorte samlede fortjenester fradrages 60.000 kr. Fradragsbeløbet kan ikke overstige den samlede fortjeneste. Den skattepligtige kan dog i løbet af tre på hinanden følgende indkomstår højst opnå et samlet fradrag på 100.000 kr. efter reglen i 2. pkt.“.

11. I § 7 A indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

„Stk. 9. Ved jordombytning som led i en

jordfordelings sag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggelovens § 59, stk. 3 eller efter den københavnske byggelovs § 42, stk. 3, kan den skattepligtige forlange, at der ved opgørelsen af fortjenesten ses bort fra den afståelse af ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombytningen modsvares af modtaget ubebygget areal. Det gælder dog kun, hvis de pågældende arealer er beliggende i landzone, jfr. lov om by- og landzoner. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for opgørelsen af fortjenesten. Ved senere afståelse af et tilbyttet areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordbyttet blev modsvaret af afgivet areal, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb, som det i sin tid afgivne areal. Forbedringsudgifter, der inden jordombytningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.“

12. § 7 A, stk. 8, som bliver stk. 10, affattes således:

„Stk. 10. Uden for de i stk. 9 anførte tilfælde kan ministeren for skatter og afgifter eller den han bemyndiger hertil, efter ansøgning fra den skattepligtige tillade, at fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der indvindes ved mageskifte af ubebyggede arealer fritages for beskatning. Fritagelse skal dog kunne meddeles, selv om der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr. Såfremt fritagelse meddeles skal anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse opgøres, som om ejendommen var erhvervet til samme tidspunkt og for samme beløb som den ejendom, der afstås ved mageskiftet. Forbedringsudgifter, der inden mageskiftet er afholdt vedrørende den ved mageskiftet afståede ejendom, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.“

13. I § 7 A indsættes som stk. 11:

„Stk. 11. For ejendomme, der har fået af-

løst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et varierende tillæg på 8 pct. for det år, hvori afløsningen fandt sted, og 8 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, dels med et fast tillæg på 20 pct. Udgifter til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.“

14. § 7 B, stk. 4, ophæves.

15. § 7 B, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Genanskaffelsen skal ske enten i det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, eller i det nærmest følgende indkomstår. Er en ekspropriationserstatning for fast ejendom ikke endeligt fastsat ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, udløber fristen for genanskaffelsen dog først med det indkomstår, som følger nærmest efter det, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan fristen i 1. og 2. pkt. forlænges efter ansøgning fra den skattepligtige.“

16. § 18 B affattes således:

„§ 18 B. Det er uden betydning, for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, 3. pkt., at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 2 indkomstår har afstået fast ejendom.“

F. t. l. vedr. særlig indkomstskat m. v.

17. I § 18 C, stk. 2, 1. pkt., ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-5 og 11“.

18. I § 18 D, nr. 2, ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“ og „stk. 6“ til: „stk. 7“.

§ 2.

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 628 af 30. november 1973, affattes § 26 A, stk. 1, således:

„Såfremt en skattepligtig i forbindelse med genopførelse af en skadelidt ejendom, for hvilken han har modtaget en erstatnings- eller forsikringssum, har begæret skattefritagelse i medfør af § 2 B i lov om særlig indkomstskat m.v., gælder reglerne i stk. 2-6.“

§ 3.

Stk. 1. § 1, nr. 1, 2 og 6-9 gælder, når afståelsen er sket den 28. februar 1975 eller senere, jfr. dog stk. 3. Det samme gælder § 1, nr. 5, bortset fra henvisningen til stk. 11. § 1, nr. 4, og § 2 gælder, når genopførelse finder sted den 28. februar 1975 eller senere.

Stk. 2. § 1, nr. 11 og 12 gælder, når afståelsen er sket den 1. januar 1975 eller senere. Hvis den skattepligtige i kalenderåret 1974 har deltaget i jordombytning, jfr. § 7 A, stk. 9, som affattet ved § 1, nr. 11, kan den skattepligtige forlange reglen i § 7 A, stk. 9, anvendt på opgørelsen af fortjenesten. Krav herom må fremsættes senest den 1. juli 1976. Hvis ansættelsen ændres efter den 1. juli 1976, forlænges fristen med 4 uger regnet fra det tidspunkt, hvor der er

givet den skattepligtige underretning om afgørelsen.

Stk. 3. § 1, nr. 13 og 17 samt § 1, nr. 5, for så vidt angår indsættelsen af stk. 11, gælder fra og med indkomståret 1973, dog at skattepligtige, der ønsker reglerne bragt i anvendelse for indkomstårene 1973 og 1974 må fremsætte krav herom inden den 1. juli 1976. For så vidt angår afståelser før den 28. februar 1975 fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år, jfr. § 7 A, stk. 2.

Stk. 4. § 1, nr. 10 og 16, har virkning fra og med indkomståret 1975. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse for skattepligtige, der i indkomståret 1974 har afstået fast ejendom den 28. februar 1975 eller senere. For skattepligtige, som i indkomståret 1975 alene har afstået fast ejendom forud for den 28. februar 1975, anvendes i stedet § 7 A, stk. 6, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973.

Stk. 5. § 1, nr. 14 og 15, har virkning fra og med indkomståret 1973.

Stk. 6. § 1, nr. 3 og 18, finder anvendelse, når dødsfaldet er sket den 28. februar 1975 eller senere, eller fremsættes der den 28. februar 1975 eller senere begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live, finder de nævnte bestemmelser anvendelse på boet som helhed. Genoptages et dødsbo den 28. februar 1975 eller senere, gælder de nævnte bestemmelser samt bestemmelsen i § 7 A, stk. 11, som affattet ved § 1, nr. 13, for den del af boet, som omfattes af genoptagelsen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 15. marts 1974 fremsatte den daværende regering forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. Forslaget findes i tillæg A til folketingstidende 1973-74, 2. samling, spalte 2465. Fremsættelsen findes i tidende for nævnte samling spalte 3640 og første behandling i tidende spalte 5545.

Det nævnte forslag blev med enkelte ændringer genfremsat den 1. oktober 1974 og findes i tillæg A til folketingstidende 1974-75, 1. samling, spalte 1. Fremsættelsen findes i folketingstidende for nævnte samling spalte 56 og første behandling i tidende spalte 359. Under udvalgsbehandlingen fremkom enkelte ændringsforslag til dette forslag, og med disse samt enkelte yderligere ændringer genfremsattes forslaget den 24. januar 1975. Efter regerings-skiftet er forslaget trukket tilbage.

De seneste ændringer i lov om særlig indkomstskat m.v., bortset fra en justering af forhøjelsesprocenten for dødsboer ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, er foretaget ved lov nr. 185 af 30. marts 1973.

Behandlingen af disse ændringer findes således i Folketingstidende:

Tidende 1972-73	Spalte
Lovforslag tillæg A	2229
Fremsættelse (skriftlig 28/11 1972)	2229
1. behandling	1718-38
Udvalgsbetænkning tillæg B	997-1054
2. behandling	4942-45
3. behandling	5050
Forslaget som vedtaget tillæg C	1205-08

Efter de gældende regler opgøres den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom på basis af forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige i stedet for anskaffelsessummen benytte 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965, hvis denne er højere end anskaffelsessummen. Før opgørelsen af fortjenesten som forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum forhøjes anskaffelsessummen (ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering) med forskellige tillæg, som reelt virker som fradrag i den skattepligtige fortjeneste. Disse tillæg er dels et fast procenttillæg til anskaffelsessummen (ejendomsværdien) på 30 pct. af denne, dels et varierende tillæg på 6 pct. af

anskaffelsessummen for anskaffelsesåret og 6 pct. for hvert af de følgende år. Hvis ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering benyttes i stedet for anskaffelsessummen, beregnes det varierende tillæg af denne ejendomsværdi med 6 pct. for kalenderåret 1966 og 6 pct. for hvert efterfølgende år. Den herefter opgjorte fortjeneste nedsættes med et fradrag, som i de fleste tilfælde udgør 20.000 kr. Den reelle beskatning af den således opgjorte fortjeneste er 65 pct., hvilket for personers vedkommende fremkommer ved, at fortjenesten forhøjes med 30 pct., før den særlige indkomstskat på 50 pct. beregnes.

Indtil 1960 blev fortjeneste ved afståelse af fast ejendom kun beskattet, hvis ejendommen var erhvervet i spekulationshensigt eller som led i køberens erhverv. Det fandtes imidlertid i det lange løb ikke rimeligt, at der på dette felt kunne opnås store skattefri fortjenester, samtidig med at beskatningen af arbejdsindtægter m. v. stadig blev skærpet. Derfor indførtes reglerne om særlig indkomstskat på fast ejendom. I de senere år har prisstigningerne på faste ejendomme været så kraftige, at de nugældende regler ikke kan anses for tilstrækkelige. Prisudviklingen har medført, at en del ejere har kunnet indkassere meget store fortjenester, og det er derfor regeringens opfattelse, at den faktiske beskatning af større fortjenester bør skærpes. Den reelle beskatning af den skattepligtige del af fortjenesten på fast ejendom er, som nævnt, efter de gældende regler 65 pct. Denne faktiske beskatningssats fremkommer ved, at der, inden skatten på 50 pct. beregnes, sker en forhøjelse af den skattepligtige fortjeneste med 30 pct. for personers vedkommende. For selskaber og dødsboer forhøjes fortjenesten med henholdsvis 80 pct. og 60 pct. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning af fortjeneste på fast ejendom til 75 pct. Dette sker ved en forhøjelse af tillæggene til den skattepligtige fortjeneste, som anført i forslagets § 1, nr. 1-3.

Samtidig med denne skærpelse må det anses for rimeligt, at der sker en vis regulering af det faste og det varierende tillæg til anskaffelsessummen. De gældende regler for disse tillægs beregning begunstiger efter regeringens opfattelse de ejere, som kun har haft ejendommen i få år i forhold til ejere med en lang besiddelsestid. Dette skyldes, at det faste fradrag på 30 pct. gælder ved enhver afståelse selv efter ganske kort besiddelse.

For ejere med en lang besiddelsestid bag sig er det varierende tillæg på 6 pct. af anskaffelsessummen for hvert år siden erhvervelsen af afgørende betydning, men prisudviklingen gennem de senere år har været så kraftig, at 6 pct. årlig ikke dækker den almindelige prisstigning. Det varierende tillæg foreslås derfor forhøjet til 8 pct. pr. år, mens det faste fradrag foreslås nedsat fra 30 pct. til 20 pct.

Efter de gældende regler opgøres fortjenesterne ved afståelse af fast ejendom for hvert indkomstår for sig, og i den samlede opgjorte fortjeneste fradrages 5 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, dog mindst 5.000 kr. og højst 20.000 kr. Hvis beløbet efter denne beregning bliver mindre end 20.000 kr. kan den skattepligtige dog vælge at fratække 20.000 kr., men denne valgret kan kun udøves een gang inden for en 5-års periode.

Regeringen finder det rimeligt, at der i forbindelse med nedsættelsen af det faste fradrag, sker en vis forhøjelse af det omtalte fradrag på 20.000 kr. Ud over prisudviklingen, som har formindsket betydningen af de 20.000 kr., tæler herfor også, at det har vist sig, at mange mindre ejendomme, som har været i samme ejeres besiddelse i en lang årrække, har en meget lav anskaffelsessum, herunder en lav ansættelse ved 13. almindelige vurdering, som for ejendomme, der er anskaffet før 1966, kan træde i stedet for anskaffelsessummen. For sådanne ejendomme er en forhøjelse af det varierende tillæg til anskaffelsessummen fra 6 til 8 pct. ikke tilstrækkelig til at rette op på den lave anskaffelsessum. Derimod vil en forhøjelse af beregningsfradraget kunne føre til en rimeligere beskatning for små ejendomme.

Beregningsfradraget foreslås forhøjet til 60.000 kr., dog at der inden for en samlet periode af 3 år i alt højst kan fradrages 100.000 kr.

Sidstnævnte begrænsning er indsat for at forhindre, at en ejer udnytter reglen urimeligt ved at strække salget af udstykkede grunde over flere år.

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom ved ekspropriation eller ved jordombytning i henhold til jordfordelingskendelse beskattes efter de gældende regler på samme måde som fortjeneste ved salg.

Dette synes ikke ganske rimeligt. Regeringen foreslår derfor, at beskatningen af ekspropriationserstatning lempes ved indrømmelse af et særligt fradrag på 30.000 kr. Ekspropriation er en begivenhed, som ejeren ikke selv har fremkaldt, og han har tilmed ikke som ved frivilligt salg mulighed for at nægte afståelse, hvis de tilbudte vilkår forekommer ham utilfredsstillende. Ved det foreslåede fradrag på 30.000 kr. i forbindelse med den ved forslaget § 1, nr. 9, foreslåede forhøjelse af beregningsfradraget, tilsigtes det at friholde hovedparten af ekspropria-

tionserstatningerne, navnlig ved delvis afståelse af ejendomme, fra at rammes af den særlige indkomstskat. Dette vil også gælde erstatninger, der kommer til udbetaling i henhold til kendelse om natur- eller bygningsfredning.

Det foreslås, at fradraget på 30.000 kr. også skal gælde ved frivilligt salg til en erhverver, der kunne have eksproprieret ejendommen, idet det ikke findes rimeligt, at overdragelsen af en sådan ejendom ved en mindelig overenskomst skal behandles anderledes i henseende til særlig indkomstbeskatning end overdragelse ved ekspropriation.

Afståelse af et ubebygget areal, der sker som led i en jordomlægning, der formidles gennem jordfordelingskommissionerne i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme med det formål at fremskaffe en bedre arrondering, er principielt skattepligtig som andre afhændelser.

Ved lov nr. 232 af 31. maj 1963, lovbekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963 § 7 A, stk. 9, (nu stk. 8), indførtes hjemmel til at fritage fortjenesten ved mageskifte for beskatning, såfremt der heri kun indgår ubebyggede arealer, og der ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr.

Skattefritagelsen er ikke definitiv, men beskatningen er blot suspenderet, idet anskaffelsessummen for det areal, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse af ejendommen skal opgøres, som om arealet var erhvervet til samme tidspunkt og samme beløb, som det areal der afstås ved mageskiftet.

De jordombytninger, som jordfordelingskommissionerne formidler, vil ofte være så omfattende, at reglen i § 7 A, stk. 8, ikke kan anvendes, og der er derfor i en del tilfælde blevet tale om særlig indkomstskat, dels fordi der oftest ikke er tale om egentligt mageskifte (bytning af jord mellem kun to personer), dels fordi der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag på over 500 kr. Det befrygtes, at jordfordelingsarbejdet vil støde på betydelige vanskeligheder som følge af ejernes usikkerhed med hensyn til eventuel beskatning. Såfremt det foreslåede særlige fradrag i ekspropriationstilfælde gennemføres, vil det yderligere komplicere jordfordelingsarbejdet, hvis der ikke indføres lempeligere regler ved beregningen af fortjeneste ved jordomlægning i medfør af jordfordelingskendelse. Det foreslås derfor, at der i de tilfælde, hvor der som led i en jordfordelingsag sker en jordomlægning, finder en udskydelse sted af beskatningen. Efter forslaget skal der kun ske beskatning i de tilfælde, hvor der foruden jord modtages et vederlag. Beskatningen skal

kun omfatte den til det modtagne vederlag svarende fortjeneste.

Da jordombytninger i ikke uvæsentligt omfang finder sted også i forbindelse med ekspropriation til vejanlæg, foreslås det, at også jordombytninger, der sker efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggeLovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggeLovs § 42, stk. 3, omfattes af disse regler.

Herved vil også jordombytning i forbindelse med ekspropriation til anlæg af jernbaner, lufthavne og militære anlæg samt ekspropriationer efter bygge- og byplanlovgivningen blive omfattet af reglen.

Efter forslaget begrænses reglerens anvendelse til tilfælde, hvor jordombytningen alene vedrører arealer i landzone.

I forslaget er endvidere indføjet mulighed for den skattepligtige til at vælge, om han ønsker beskatning af hele værdien af det afståede areal straks eller ønsker beskatningen af den del af vederlaget, der modtages i form af areal, udskudt til dette erstatningsareals afståelse.

Endvidere foreslås det, at ejere af afløste jordrentebud får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af ændringerne i procenttillæggene til anskaffelsessummen og forhøjelsen af beregningsfradraget og skærpelsen af den reelle beskatningsprocent tages i betragtning, må det antages, at provenuet bliver lidt større end efter de gældende regler.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen forudsættes solgt i 1975 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på sælgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Den særlige indkomstskat er herefter beregnet såvel efter de gældende regler som efter lovforslagets regler. Det fremgår af disse eksempler, at den sær-

lige indkomstskat efter forslaget helt bortfalder, dersom salgsprisen er dobbelt så høj som 1965-værdien. Ved en salgspris over ca. 640.000 kr. skal der betales særlig indkomstskat også efter lovforslagets regler og ved meget høje salgspriser medfører lovforslaget, at den særlige indkomstskat bliver højere end, hvis beskatningen sker efter de gældende regler.

I de øvrige eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1972. Den sælges i 1975 ligeledes for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Også her er den særlige indkomstskat beregnet både efter de gældende og de foreslåede regler. I disse eksempler, hvor der kun bliver tale om tre varierende procenttillæg, medfører lovforslaget højere særlig indkomstskat end efter de gældende regler, såfremt salgsprisen overstiger ca. 675.000 kr. Skatte-stigningen andrager eksempelvis fra godt 9 til ca. 14 pct., når salgsprisen varierer fra 1 mill. kr. til 3 mill. kr.

I alle eksemplerne er det ved beregningen af den særlige indkomstskat forudsat, at sælgeren ikke har foretaget forbedringer på ejendommen, og at han ikke i salgsåret har haft anden særlig indkomst.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1, 2 og 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås beskatningen skærpet for fortjenester, som er så betydelige, at de overstiger anskaffelsessummen med tillæg. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning fra 65 pct. til 75 pct., hvilket sker ved at forhøje de tillæg, som i henhold til § 2, nr. 13, lægges til den opgjorte fortjeneste. Tillægget foreslås forhøjet til 50 pct. for personer. Selskaber og dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige indkomst, opgjort efter almindelige regler, medregnes ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst. For at opnå en effektiv beskatning på 75 pct. for selskaber foreslås det hidtidige tillæg på 80 pct. forhøjet til 100 pct. Der er herved taget hensyn til, at beskatningsprocenten for selskaber fremtidig er 37. For dødsboer, hvor indkomstskattesatsen nu er 40 pct., foreslås tillægget forhøjet til 90 pct.

Til § 1, nr. 4, og § 2.

Ved § 1, nr. 4, foreslås det at ændre reglerne om fritagelse for beskatning af skadeserstatninger ved, at der gives skadelidte adgang til at vælge, om de ønsker beskatning af erstatningen efter lovens almindelige regler, eller om de ønsker skattefritagelse efter reglerne i § 2 B i forbindelse med genopførelse af ejendommen. § 2 er en konsekvensændring af reglen i nr. 4.

Til § 1, nr. 5 og 17.

Forslaget er en konsekvensændring af reglerne i nr. 9 og 13.

Til § 1, nr. 6.

I § 1, nr. 6, foreslås at ændre det faste og det varierende tillæg til anskaffelsessummen.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det varierende tillæg forhøjet fra 6 pct. til 8 pct. årlig, og det faste tillæg foreslås nedsat fra 30 pct. til 20 pct.

Til § 1, nr. 7 og 8.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslaget under § 1, nr. 6.

Til § 1, nr. 9.

Bestemmelsen omhandler det i de almindelige bemærkninger omtalte særlige fradrag på 30.000 kr. i fortjeneste, der fremkommer ved ekspropriation. Hermed ligestilles salg til en erhverver, der opfylder betingelserne for at ekspropriere den pågældende ejendom.

Til § 1, nr. 10.

Bestemmelsen omhandler den i de almindelige bemærkninger omtalte forhøjelse af fradraget i den samlede opgjorte fortjeneste fra 20.000 kr. til 60.000 kr., dog at fradraget aldrig kan overstige den samlede fortjeneste, og at en skattepligtig indenfor 3 år højest kan opnå et samlet fradrag på 100.000 kr.

Man har ikke som i den gældende lov knyttet denne fradragsregel sammen med de hertil svarende fradragsregler, der gjaldt efter tidligere love. Herved er der opnået en forenkling af bestemmelsen.

Til § 1, nr. 11.

Efter forslaget skal der ved opgørelsen af fortjeneste i forbindelse med jordombytning som led i en efter jordfordelingslovens regler gennemført jordfordelings sag helt bortses fra værdien af afstået areal, der modsvares af modtaget areal. Der kan således i forbindelse med jordfordelingen kun blive tale om beskatning af fortjenesten på det overskydende areal.

Ved senere afståelse af det erhvervede areal skal en herved opstået fortjeneste beregnes, som om det erhvervede areal var anskaffet på samme tid og for samme beløb som det afståede areal.

For jordombytning, der sker som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje eller efter bygge- og byplanlovgivningen, foreslås tilsvarende regler.

Til § 1, nr. 12.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 13.

Ved § 1, nr. 13, foreslås lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebbrug. Efter de gældende regler kan en ejer, der har afløst en jordrenteforpligtelse, ikke ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst ved et påfølgende salg benytte afløsningssummen for jordrenteforpligtelsen som anskaffelsessum, men skal enten benytte ejendoms værdien, hvortil den afståede ejendom er ansat ved 13. almindelige vurdering, eller sine oprindelige anskaffelsesomkostninger for grund og bygninger m. v. Dette skyldes, at jordrenteforpligtelsen efter praksis betragtes som en gældsforpligtelse, der indgår som en del af anskaffelsessummen. Ved afløsningen af jordrenten er den indtil da skete værdistigning på grunden inddraget til fordel for det offentlige gennem afløsningssummen. Når beskatningen i tilfælde af salg sker med udgangspunkt i de oprindelige anskaffelsesomkostninger, vil en del af værdistigningen i realiteten blive inddraget to gange, hvilket ikke anses for rimeligt.

Til § 1, nr. 14 og 15.

Ifølge § 7 B kan der under nærmere angivne betingelser ydes henstand med betaling af særlig indkomstskat, hvis den skattepligtige genanskaffer fast ejendom for vederlaget for den afståede ejendom, og hvis både den afståede og den genanskaffede ejendom indgår i driften af en erhvervs virksomhed. Ansøgning om henstand skal ifølge stk. 4 senest indsendes ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres. Det forekommer ikke rimeligt at kræve ansøgning om henstand indgivet, før den skattepligtige har modtaget skattebilletten. Derfor foreslås bestemmelsen ophævet.

Ændringen under § 1, nr. 15, er en konsekvens heraf.

Til § 1, nr. 16.

Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af, at fradraget efter § 7 A, stk. 7, ikke skal knyttes sammen med de hertil svarende fradrag efter tidligere love.

Til § 1, nr. 18.

Bestemmelsen svarer til forslaget under § 1, nr. 3.

Til § 3.

Efter stk. 1 får de ændrede regler om opgørelsen af fortjenesten ved afståelse af fast ejendom virkning fra og med lovforslagets fremsættelsesdato.

Det betyder, at afståelser, der er sket på denne dato eller senere, behandles efter de nye regler.

Man kan derfor komme ud for at skulle behandle flere ejendomsafståelser, foretaget af den samme

skatteyder inden for indkomståret 1975, efter forskellige beregningsregler. Det vil i så fald være nødvendigt, at der udfærdiges en opgørelse af særlig indkomst for den fortjeneste, der ligger forud for skæringsdagen, og en anden for senere opnået fortjeneste.

Efter stk. 2 får de ændrede regler om beskatning ved jordfordeling virkning fra den 1. januar 1975, men den skattepligtige kan kræve disse regler anvendt også, hvor afståelse har fundet sted i 1974. Når de ændrede reglers virkning for afståelse i 1974 er gjort afhængig af et krav fra den skattepligtige herom, skyldes det, at de skatteligende myndigheder ikke i praksis vil kunne gennemgå samtlige ansættelser af særlig indkomst med henblik på at konstatere, om der har været tilfælde, hvor de nye regler kunne have været anvendt. Der er herved taget hensyn til, at forslaget muligvis ikke er færdigbehandlet, før ligningen for indkomståret 1974 finder sted.

Efter stk. 3 får de lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebrug virkning fra indkomståret 1975, men den skattepligtige kan kræve disse opgørelsesregler anvendt allerede fra og med indkomståret 1973. Om årsagen til, at reglerne kun anvendes på tidligere afståelser, hvis den skattepligtige forlanger det, henvises til det i foregående afsnit anførte. Ved anvendelsen af reglerne for så vidt angår afståelser før indkomståret 1975 fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år. Ved beregning af dette tillæg for afståelser før den 28. februar 1975 anvendes de nugældende regler i lovens § 7 A.

Efter stk. 4 foreslås det fradrag, der efter § 7 A, stk. 7, gives i indkomstårets samlede ejendomsfortjenester forhøjet til 60.000 kr. med virkning fra indkomståret 1975. Den nære sammenhæng, der er mellem reglerne om fortjenestens opgørelse og reg-

lerne om fradrag i årets samlede fortjeneste efter § 7 A, stk. 7, gør det naturligt, at den foreslåede forhøjelse af fradraget til 60.000 kr., kun har virkning, når fortjenesten ved ejendomsafståelsen opgøres efter de nye regler.

For enkelte skattepligtige med forskudt indkomstår kan det forekomme, at en afståelse af fast ejendom efter lovforslagets fremsættelsesdato falder i indkomståret 1974, og det foreslås derfor i stk. 4, 2. pkt., at der i disse tilfælde, hvor opgørelsen af fortjenesten skal ske efter de nye regler, også er adgang til at bruge det forhøjede fradrag efter § 7 A, stk. 7.

Omvendt kan det tænkes, at en skattepligtig i sit indkomstår 1975 afstår fast ejendom på et tidspunkt, der ligger før lovforslagets fremsættelsesdato. Der er i disse tilfælde ikke grund til, at denne skattepligtige både skal have fordel af det høje faste tillæg til anskaffelsessummen (30 pct.) og det forhøjede fradrag i fortjenesten efter § 7 A, stk. 7. Stk. 4, 3. pkt. sigter på i disse tilfælde kun at tillade fradrag i fortjenester efter den gældende bestemmelse i § 7 A, stk. 6.

Efter stk. 5 får ophævelsen af fristen for ansøgning om henstand virkning for de fortjenester, der er opnået i indkomståret 1973 eller senere.

Efter stk. 6 finder den skærpede beskatning for dødsboer anvendelse, når en person dør på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere. Den nye regel finder endvidere anvendelse, når en person, som sidder i uskiftet bo, dør på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere, eller når der fra og med lovens ikrafttrædelsesdato fremsættes begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevendes levende live. Bestemmelsen finder da anvendelse på boet som helhed. Endelig gælder den nye bestemmelse, når et dødsbo genoptages på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere, men dog kun for den del af boet, der omfattes af genoptagelsen.

Bilag 1.

Eksempler på særlig indkomstskat af fast ejendom ifølge gældende regler og lovforslag ved salg i 1975.

<i>Anskaffelsessum (ejendomsværdi), kr.</i>	<i>300.000</i>			
<i>Reguleret afståelsesvederlag, kr.</i>	<i>600.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>2.000.000</i>	<i>3.000.000</i>
<i>Særlig indkomstskat:</i>				
	<small>a</small>	<small>b</small>	<small>c</small>	<small>d</small>
	<small>kr.</small>	<small>kr.</small>	<small>kr.</small>	<small>kr.</small>
1. Anskaffelse før 1966:				
ifølge gældende regler	15.200	275.200	925.200	1.575.200
ifølge lovforslag ..	0	270.000	1.020.000	1.770.000
forskel	÷ 15.200	÷ 5.200	94.800	194.800
2. Anskaffelsesår 1972:				
ifølge gældende regler	85.400	345.400	995.400	1.645.400
ifølge lovforslag	78.000	378.000	1.128.000	1.878.000
forskel	÷ 7.400	32.600	132.600	232.600

Bilag 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973 som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974).

1-3.

§ 2. nr. 13. Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jfr. dog §§ 2 A, 2 B og 2 C. Fortjenesten opgøres efter reglerne i § 7 A, og det opgjorte beløb forhøjes med 30 pct. for de i afsnit II nævnte personer. For de i afsnit III nævnte selskaber og foreninger m. v. udgør forhøjelsen 80 pct., og for de dér nævnte dødsboer udgør forhøjelsen 60 pct. Er der ved afståelsen af den pågældende ejendom indvundet en fortjeneste, der omfattes af bestemmelserne i nr. 2, skal også denne fortjeneste medregnes ved opgørelsen af den særlige indkomst.

4.

§ 2 B. Fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelse af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, medregnes ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, såfremt den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Det er en betingelse, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder.

5-13.

§ 7 A. Den i § 2, nr. 13, omhandlede fortjeneste ved afståelse af fast ejendom opgøres som forskellen mellem på den ene side afståelsesvederlaget og på den anden side den regulerede anskaffelsessum, jfr. reglerne i stk. 2-5, og med fradrag efter reglen i stk. 6.

Stk. 2. Er hele den afståede ejendom erhvervet den 1. januar 1966 eller senere, opgøres den skattepligtiges anskaffelsesudgif-

Lovforslaget.

1. I § 2, nr. 13, 2. pkt., ændres „30 pct.“ til: „50 pct.“.

2. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „80 pct.“ til: „100 pct.“.

3. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres: „60 pct.“ til: „90 pct.“.

4. § 2 B, stk. 1, affattes således:

„Efter begæring af den skattepligtige medregnes fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelsen af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Det er en betingelse, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder.“

5. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5, og med fradrag efter reglen i stk. 6.“ til: „stk. 2-5 og 11 og med fradrag efter stk. 6 og 7.“.

Gældende lov.

ter for hvert kalenderår for sig, således at udgifter til areal og bygninger henføres til det år, hvor erhvervelsen har fundet sted, og forbedringsudgifter til det år, hvor forbedringen er fuldført. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegget 1.000 kr. Som anskaffelsesudgift for areal betragtes alene den del, der ikke er berigtiget ved overtagelse af den på det erhvervede areal hvilende afgiftspligtige grundstigning. Udgifterne til anskaffelser og for forbedringer forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg på 6 pct. for anskaffelses- eller fuldførelsesåret og 6 pct. for hvert af de efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De samlede anskaffelsesudgifter for den afståede ejendom, forhøjet efter foranstående regler, udgør den regulerede anskaffelsessum.

Stk. 3. Er ejendommen eller en del af denne erhvervet før den 1. januar 1966, opgøres den regulerede anskaffelsessum efter bestemmelserne i stk. 2. Det varierende procenttillæg på 6 pct. årlig indrømmes dog ikke for kalenderår forud for 1966.

Stk. 4. Er hele den afståede ejendom erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige i stedet for at anvende bestemmelserne i stk. 3 vælge at opgøre den regulerede anskaffelsessum på følgende måde:

a) Som grundlag for opgørelsen anvendes den ejendomsværdi, hvortil den afståede ejendom er ansat ved 13. almindelige vurdering. Er den afståede ejendom ved 13. almindelige vurdering en ikke selvstændigt vurderet del af en ejendom, skal den regulerede anskaffelsessum opgøres på grundlag af den del af ejendomsværdien for den samlede ejendom, som kan henføres til den afståede del af denne. Endvidere tillægges udgifter til forbedringer, der er fuldført før den 1. januar 1966, og som ikke er taget i betragtning ved 13. almindelige vurdering. Tillæg gives dog kun, såfremt de pågældende forbedringsudgifter overstiger 1.000 kr.

Lovforslaget.

6. I § 7 A, stk. 2, 4. pkt., ændres „30 pct.“ til: „20 pct.“, og „6 pct.“ ændres til: „8 pct.“ to steder.

7. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., ændres „6 pct.“ til: „8 pct.“.

Gældende lov.

b) Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg på 6 pct. for kalenderåret 1966 og 6 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i kalenderåret 1966.

c) Udgifter til forbedringer, der er fuldført den 1. januar 1966 eller senere, medregnes til den regulerede anskaffelsessum efter reglerne i stk. 2.

Stk. 5. Er en del af den afståede ejendom erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige vælge at opgøre den regulerede anskaffelsessum for denne del af ejendommen efter reglerne i stk. 4, a) og b). Udgifter til anskaffelse af resten af ejendommen samt udgifter til forbedringer, der er fuldført den 1. januar 1966 eller senere, medregnes til den regulerede anskaffelsessum efter reglerne i stk. 2.

Stk. 6. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom, opgøres for hvert indkomstår for sig. I de opgjorte fortjenester fradrages 5 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, dog mindst 5.000 kr. og højst 20.000 kr. Hvis beløbet efter denne beregning er mindre end 20.000 kr. kan den skattepligtige vælge i stedet at fradrage 20.000 kr., hvis han ikke i

Lovforslaget.

8. I § 7 A, *stk. 4*, litra b, 1. pkt., ændres „30 pct.“ til: „20 pct.“, og „6 pct.“ ændres til: „8 pct.“ to steder.

9. I § 7 A indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

„*Stk. 6.* For ejendomme, der er eksproprieret, fradrages 30.000 kr. i den i medfør af *stk. 1-5* eller *stk. 11* opgjorte fortjeneste. Det samme gælder for ejendomme, der sælges til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendommene. Har den skattepligtige forlangt reglerne i *stk. 9* anvendt, fordi der i forbindelse med ekspropriation er foretaget en jordombytning, gælder 1. og 2. pkt. kun for afstået ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombytningen modsvares af modtaget ubebygget areal.“

10. § 7 A, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, affattes således:

„*Stk. 7.* Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom opgøres for hvert indkomstår for sig. I de for indkomståret opgjorte samlede fortjenester fradrages 60.000 kr. Fradragsbeløbet kan ikke overstige den samlede fortjeneste. Den skattepligtige kan dog i løbet

Gældende lov.

et af de foregående 4 indkomstår har valgt efter de tidligere gældende regler at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971. Hvis han vælger at fradrage 20.000 kr., kan han i de nærmest følgende 4 indkomstår kun opnå fradrag efter reglerne i 1. og 2. pkt. Fradragsbeløbet kan ikke overstige den samlede fortjeneste.

Stk. 7. Afstår en ejer af fast ejendom denne på sådanne vilkår, at der ved senere afståelser tilfalder ham et yderligere vederlag for ejendommen, skal der, når dette vederlag erhverves, foretages en ny opgørelse af den særlige indkomst for det indkomstår, i hvilket den førstnævnte afståelse fandt sted. Ved denne opgørelse betragtes det yderligere vederlag som indvundet i det nævnte indkomstår.

Lovforslaget.

af tre på hinanden følgende indkomstår højst opnå et samlet fradrag efter reglen i 2. pkt. på 100.000 kr.“

11. I § 7 A indsættes efter *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, som nyt stykke:

„*Stk. 9.* Ved jordombytning som led i en jordfordelingssag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggeovens § 59, stk. 3 eller efter den københavnske byggeovns § 42, stk. 3, kan den skattepligtige forlange, at der ved opgørelsen af fortjenesten ses bort fra den afståelse af ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombytningen modsvares af modtaget ubebygget areal. Det gælder dog kun, hvis de pågældende arealer er beliggende i landzone, jfr. lov om by- og landzoner. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for opgørelsen af fortjenesten. Ved senere afståelse af et tilbyttet areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordbyttet blev modsvaret af afgivet areal, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb, som det i sin tid afgivne areal. Forbedringsudgifter, der inden jordombytningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal tages herved i betragtning i det i *stk. 2-5* og *11* angivne omfang.“

Gældende lov.

Stk. 8. Indvindes en i henhold til § 2, nr. 13, skattepligtig fortjeneste ved mageskifte, kan finansministeren eller den, han måtte bemyndige hertil, fritage fortjenesten for beskatning, såfremt mageskiftet alene omfatter ubebyggede arealer. Fritagelse skal dog kunne meddeles, selv om der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr. Såfremt fritagelse meddeles, skal anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse opgøres, som om ejendommen var erhvervet til samme tidspunkt og for samme beløb som den ejendom, der afstås ved mageskiftet. Forbedringsudgifter, der inden mageskiftet er afholdt vedrørende den ved mageskiftet afståede ejendom, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 angivne omfang.

Lovforlaget.

12. § 7 A, stk. 8, som bliver *stk. 10*, affattes således:

„*Stk. 10.* Uden for de i stk. 9 anførte tilfælde kan ministeren for skatter og afgifter eller den han bemyndiger hertil, efter ansøgning fra den skattepligtige tillade, at fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der indvindes ved mageskifte af ubebyggede arealer fritages for beskatning. Fritagelse skal dog kunne meddeles, selv om der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr. Såfremt fritagelse meddeles skal anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse opgøres, som om ejendommen var erhvervet til samme tidspunkt og for samme beløb som den ejendom, der afstås ved mageskiftet. Forbedringsudgifter, der inden mageskiftet er afholdt vedrørende den ved mageskiftet afståede ejendom, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.“

13. I § 7 A indsættes som *stk. 11*:

„*Stk. 11.* For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt

*Gældende lov.***14-15.**

§ 7 B. Omfatter den særlige indkomst fortjenester som nævnt i § 2, nr. 13, kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at der ydes henstand med betalingen af skatten, når omstændighederne, herunder navnlig hensynet til videreførelsen af en erhvervsvirksomhed, taler derfor.

Stk. 2. Henstand kan kun gives, såfremt den skattepligtige genanskaffer en eller flere faste ejendomme for et beløb, som svarer til vederlaget for den afståede ejendom. Det er en betingelse, at både den afståede og den genanskaffede ejendom eller en ikke uvæsentlig del af begge ejendomme indgår i driften af en erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. Henstanden kan omfatte den del af den pålignede skat, som efter finansministerens skøn kan henføres til fortjenesten på den afståede ejendom. Henstanden skal betinges af, at den skattepligtige stiller sikkerhed for det skyldige beløb og forrenter og afvikler dette efter finansministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 4. Ansøgning om henstand skal senest indgives ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres. Er en ekspropriationserstatning for fast ejendom ikke fastsat endeligt på det nævnte tidspunkt, udskydes fristen dog til 4 uger efter tidspunktet for erstatningens endelige fastsættelse.

Stk. 5. Genanskaffelse skal enten ske i det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres,

Lovforslaget.

udgifterne hertil har oversteget 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et varierende tillæg på 8 pct. for det år, hvori afløsningen fandt sted, og 8 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, dels med et fast tillæg på 20 pct. Udgifter til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.“

14. § 7 B, stk. 4, ophæves.

15. § 7 B, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes således:

Gældende lov.

eller i det nærmest følgende indkomstår. I det tilfælde, der er nævnt i stk. 4, 2. pkt., udløber fristen for genanskaffelse dog først med det indkomstår, som følger nærmest efter det, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan fristerne i 1. og 2. pkt. forlænges efter ansøgning fra den skattepligtige.

16.

§ 13 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 6, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, i nærværende lov.

§ 13 C. Reglerne i § 33, stk. 1, i kildeskatteloven om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for bygninger og særlige installationer i bygninger, jfr. § 2, nr. 2, hvis det beløb, hvortil bygningen og installationen er opført i den endelige boopgørelse, er større end anskaffelsessummen eller forbedringsudgifterne m. v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods afskrivning og forskudsafskrivning, jfr. § 29, stk. 1, i lov om skattemæssige afskrivninger m. v.

17.

Stk. 2. Reglerne om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, hvis det beløb, hvortil ejendommen er opført i den endelige boopgørelse er større end den regulerede anskaffelsessum efter § 7 A, stk. 2-5. I andre tilfælde indtræder arvingen, ægtefællen eller legataren ikke i boets skattemæssige stilling,

Lovforslaget.

„*Stk. 4.* Genanskaffelsen skal ske enten i det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, eller i det nærmest følgende indkomstår. Er en ekspropriationserstatning for fast ejendom ikke endeligt fastsat ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, udløber fristen for genanskaffelsen dog først med det indkomstår, som følger nærmest efter det, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan fristen i 1. og 2. pkt. forlænges efter ansøgning fra den skattepligtige.“

16. § 18 B affattes således:

„**§ 18 B.** Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, 3. pkt., at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 2 indkomstår har afstået fast ejendom.“

17. I § 18 C, stk. 2, 1. pkt., ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-5 og 11“.

Gældende lov.

men det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse, betragtes som anskaffelsessum.

18.

§ 18 D. Ved beregning af passivposter efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven gælder følgende:

1. (Ophævet).

2. Fortjeneste på fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, forhøjes med *60 pct.*, forinden passivposten beregnes. Der foretages ikke fradrag efter § 7 A, *stk. 6*.

Lovforslaget.

18. I § 18 D, nr. 2, ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“ og „stk. 6“ til: „stk. 7“.